

Sygn. akt III Ca 1580/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 5 marca 2014 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach III Wydział Cywilny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący - Sędzia SO Tomasz Pawlik (spr.)

Sędzia SO Gabriela Sobczyk

Sędzia SR del. Marcin Rak

Protokolant Iwona Reterska

po rozpoznaniu w dniu 5 marca 2014 r. w Gliwicach na rozprawie

sprawy z powództwa Z. G.

przeciwko M. G. i A. G.

o ustalenie wygaśnięcia obowiązku alimentacyjnego

na skutek apelacji powoda

od wyroku Sądu Rejonowego w Zabrze

z dnia 1 lipca 2013 r., sygn. akt III RC 103/13

1 zmienia zaskarżony wyrok w punkcie 1 o tyle, że datę wygaśnięcia obowiązku alimentacyjnego określa na dzień 31 grudnia 2008r.;

2 zwraca powodowi uiszczoną przez niego opłatę od apelacji w wysokości 600 zł (sześćset złotych), polecając wypłatę tej kwoty Sądowi Rejonowemu w Zabrze.

SSR del. Marcin Rak SSO Tomasz Pawlik SSO Gabriela Sobczyk

Sygn. akt III Ca 1580/13

UZASADNIENIE

Zaskarżonym wyrokiem Sąd Rejonowy uchylił obowiązek powoda w stosunku do pozwanych wynikający z ugody sądowej zawartej 13 października 2004 r., z dniem 4 lutego 2010 r..

Sąd Rejonowy ocenił, że obowiązek alimentacyjny pozwanego wynikający z treści art.133 § 1 k.r.i.o. wygasł, gdyż pozwane są dorosłe i utrzymują się samodzielnie. Jednocześnie nie uwzględnił żądania uchylenia alimentów za okres od 31 grudnia 2008 r. do 4 lutego 2010 r., pomimo uznania powództwa przez pozwane, oceniając, że roszczenie powoda uległo w tym zakresie przedawnieniu na podstawie art.137 § 1 k.r.i.o.

Od opisanego wyroku apelację wniósł powód, który domagał się jego zmiany i uwzględnienia żądania pozwu także za okres od 31 grudnia 2008 r. do 3 lutego 2010 r.; względnie uchylenia i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu. Skarżący zarzucił Sądowi I instancji błędną wykładnię art.137 § 1 k.r.i.o., poprzez

zastosowanie go do żądania ustalenia wygaśnięcia obowiązku alimentacyjnego, podczas gdy dotyczy on jedynie roszczeń alimentacyjnych.

Na rozprawie apelacyjnej, pozwane poparły żądania apelacji.

Sąd Okręgowy zważył:

Apelacja jest oczywiście uzasadniona.

Przede wszystkim trzeba zauważyć, że instytucja przedawnienia dotyczy tylko roszczeń o charakterze majątkowym (art.117 § 1 k.c.). Roszczenie o stwierdzenie wygaśnięcia obowiązku alimentacyjnego niewątpliwie nie ma charakteru majątkowego (podobnie jak np. roszczenie o stwierdzenie nieważności umowy), a zatem rację ma skarżący, że w rozpatrywanej sprawie nie znajdował w ogóle zastosowania art.137 § 1 k.r.i.o..

Niezależnie pod powyższego nie można pominąć, że ze względu na skutki przedawnienia roszczeń majątkowych (art.117 § 2 k.c.), przedawnienie, jako przesłanka unicestwiająca powództwo, może być brane pod uwagę tylko na zarzut pozwanego. Tymczasem pozwane uznały żądanie pozwu i nie podniosły żadnych zarzutów. Sąd Rejonowy nie był zatem w ogóle uprawniony do rozważania kwestii przedawnienia. Rozpatrując możliwość przedawnienia roszczenia powoda Sąd ten dopuścił się zatem oczywistego naruszenia przepisów prawa.

Bezspornym było w sprawie, że co najmniej od grudnia 2008 r. pozwane były osobami dorosłymi, samodzielnymi życiowo i zdolnymi do samodzielnego utrzymania. W tej sytuacji zasadność żądania pozwu, także biorąc pod uwagę uznanie powództwa przez pozwane, nie budzi jakichkolwiek wątpliwości, gdyż odpadły przesłanki obowiązku alimentacyjnego powoda z art.133 § 1 k.r.i.o., co najmniej od 31 grudnia 2008 r..

Z tych wszystkich względów, gdy apelacja okazała się zasadna, na podstawie art.386 § 1 k.p.c. orzeczono jak w sentencji.

O kosztach postępowania rozstrzygnięto przy zastosowaniu art.79 ust.1 pkt 1e ustawy o kosztach w sprawach cywilnych, gdyż apelacja została uwzględniona z powodu oczywistego naruszenia prawa, stwierdzonego przez sąd odwoławczy.

SSR (del.) M. Rak SSO T. Pawlik (spr.) SSO G. Sobczyk